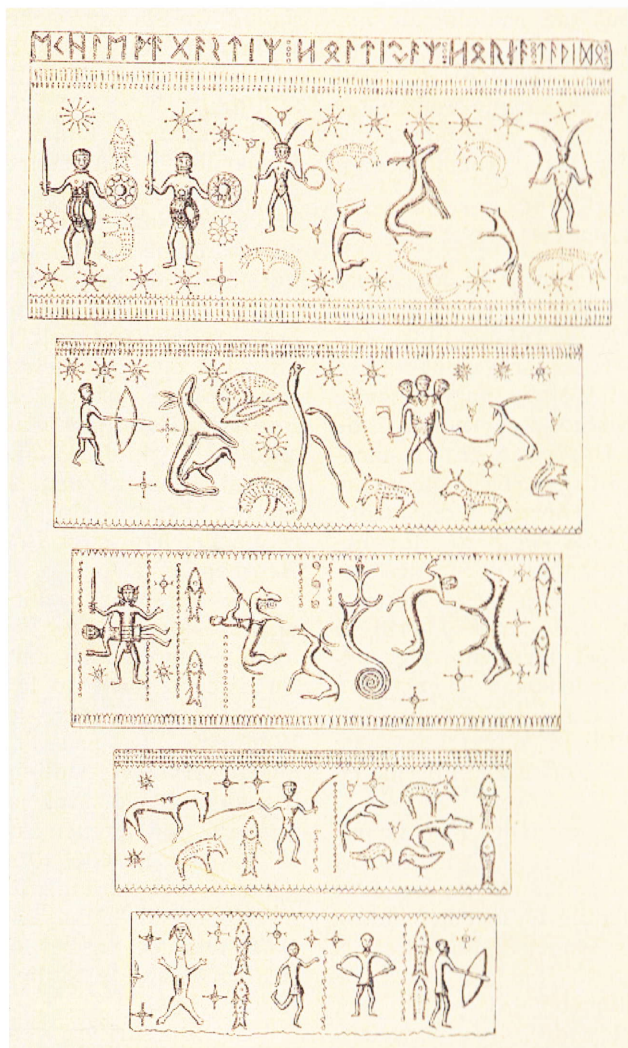




9 788791 107061 Kr. 50,-

ISBN 87-91107-06-7

Maj 2003



*Runeindskrift og figurer på det sidst fundne guldhorn.*

# Det Danske Sprog

*Dansk Kultur*



# Det Danske Sprog

*DK*  
*Dansk Kultur*

*Foreningen til værn*  
*Om dansk kultur og identitet*

ISBN 87-91107-06-7

Forlaget Rafael

***Indhold.***

**Der må heppes!**

**Dansklærere mod danskheden.**

Geoffrey Cain

Side 5

**Nødråb til danske politikere.**

Rolf Slot-Henriksen

Side 6

**YES!- Det danske sprog er FOR SALE!**

**Engelsk Syge.**

Rolf Slot-Henriksen

Side 7-8

Side 8-9

**Islam gør indhug i dansk navnebrug.**

Rolf Slot-Henriksen

Side 10-13

**Hvad er det dog vi siger?**

RSH

Side 14

**Runer.**

Vibeke Slot-Henriksen.

Side 14-15

**Den Danske Tunge.**

Rolf Slot-Henriksen

Side 18-19

**"Drømte mig en drøm i nat".**

**Holberg længe leve!**

A.Normann.

Side 20

Side 20-22

**"Den danske sprog er en svær en."**

Helemaria Christensen.

Side 25-28

**Den Danske Sang i Den Danske Radio.**

Rolf Slot-Henriksen

Side 28-31

**Kampen om Højskolesangbogen**

Rolf Slot-Henriksen

Side 31-32

**Danskfaget skal nedbryde den danske kultur!**

Rolf Slot-Henriksen

Side 33-34

**Sprogets magt – Magtens sprog**

Preben Breds

Side 35-38

**Tolkebistand**

Jørgen Clausen

Side 38-40

**Skævvridninger ved politisk korrekthed.**

Niels Erik Søndergård

Side 40-42

**Grænser for Indvandring.**

Jørgen Clausen

Side 44-48

**Bogliste & prisliste**

Side 49-50

### **Guldhornene – for og bagside.**

Guldhornene blev stjålet 1802 fra det kongelige kunstkammer og indsmeltet, fordi man ikke passede ordentlig på dem.

Heldigvis er dog både tegninger og beskrivelser så nøjagtige, at vi ved god besked med, hvorledes hornene har set ud.

Professor Wimmer har tydet de underlige tegn således:

”Ek hlevagastir holtingar horna tavidó”, hvilket er udlagt: ”jeg Hlevagastir Holtingen (fra Holt) gjorde hornene”.

I dag har man end ikke kopier men kun tegninger af hornene. Dette er deres korte triste saga.

Må Danmark passe bedre på det danske sprog!



### ***Der må heppes!***

### ***Dansklærere mod danskheden.***

I en ny bog (21. december 2002) ”Dansklærerforeningens Efteruddannelsesserie” står følgende at læse i forordet: ”(Danskfaget) er ved at blive et internationalt kulturfag. Og det er godt.

***Kun ved at underminere forestillingen om, at der findes en fælles kultur for indbyggere i Danmark, kan man åbne og efterhånden afskaffe begrebet danskhed som pædagogisk og dannelsesmæssig ideal. (...) Danskfagets formål er derfor at undergrave Danskheden.”***

Peter Heller Lützen: Danskfagets danskhed, en bog om danskfaget mellem metode og nationalitet.

**Geoffrey Cain**



## Nødråb til danske politikere.

Mange sprogforskere mener, at over halvdelen af verdens sprog vil forsvinde indenfor en årrække. Det vil være en sej kamp for mindre lande at bevare deres sproglige identitet. Sprogpleje er nødvendig, hvis mindre sprog skal overleve. Men engelske udtryk vinder mere og mere indpas. Nogle gange aner man ikke, hvad folk siger, når de taler om et setup eller deres nye stilling som salesmanager (en gemen sælger). Men flot skal det lyde, som når jeg ved sidste års kirkebogsgennemgang finder stribevis af uforståelige "job-navne" eller rettere titler som brandmanager eller manager-clinical-researcher eller process-supporter. Og hvad skal vi gøre ved, at der er stadig flere ord og udtryk, som der end ikke findes et dansk ord for, ja helt simple ord som weekend, teenager eller printer. Tendensen er foruroligende, når der endog barsles med en højskolesangbog, hvor mange danske sange skal vige for engelske, for ungdommens skyld. Skal vi ikke netop pleje og fremme det danske sprog for ungdommens skyld? En gennemgang af salmeskatten med 13-årige konfirmander viser, at helt almindelige ord som vrag, skyldner, skue eller hykler er ganske ukendte ord, hvorimod ord som large, input, output, fuck, shit, crazy, joke erstatter de tilsvarende danske ord.

Et land uden en sprogpolitik og en skole, som ikke entydigt vil bakke den danske kultur og det danske sprog op, er offer for selvødelæggelse. Derfor opfordrer vi vore politikere til en aktiv sprogpolitik, som vi kender det fra Norge og især fra Island og Frankrig, hvor man værner og fremmer sproget og kulturen, og ikke erstatter sprogets mangfoldighed med "slang".

Vi ønsker ikke, at vort sprog nedbrydes og forsvinder gennem uigennemtænkt anvendelse af fremmedord.

**Rolf Slot-Henriksen**

## YES!- Det danske sprog er FOR SALE!

Ofte er det blot en dårlig vane. Umærkeligt sker der en ændring i ens ordvalg på grund af den konstante påvirkning af medier og reklamer, nemlig den uvane, i et væk som en slidt grammofonplade, at gentage ordene "yes" eller "okay" efter hver anden sætning, eller "crazy" eller og "anyway". Andre taler konstant om, at noget er "in" eller "out" eller "on", eller hvad det nu kan være. For mange er det blot en dårlig vane, en sprogforvirring, som det er vanskeligt at slippe af med, selv om man godt ved, det lyder skørt hele tiden at sige "crazy", "whirred" eller "yes" strøet ud med rund hånd i de fleste at ens sætninger.

Andre gange tænker man slet ikke på, hvad det hedder på dansk, når man siger lighter, housecoat eller recorder. Andre gange er det bare for at være dumsmart, som når en studievært siger "en song" i stedet for en sang, "odds" i stedet for udsigter eller et "must" i stedet for nødvendighed.

For atter andre er det ren blærerøvsmentalitet: Man kan ikke finde det rette latinske fremmedord, så tager man i stedet et engelsk, og lytterne aner ofte ikke, hvad der menes. For nylig hørte jeg i DR. en dame, som konstant talte om "setup" og "setups". Og jeg tænkte: "Hvad mener konen dog", ved hun selv, hvad hun siger?

Ofte er det engelske blevet en jargon, man ikke kan slippe af med, det er blevet en helt sygelig vane. Således ødelægger "den engelske syge" vort sprog, dels ved at give folk komiske vaner, de svært kan slippe, dels ved at fortrænge de tilsvarende danske ord fra daglig brug.

Men der er også ord, som slet ikke findes på dansk – eller som ikke er ret kendte. Det er trods alt meget mere festligt at sige svømmepøl, end det lange og besværlige swimmingpool, boblebad i stedet det "whirlpool", som næsten ikke er til at udtale, "en illert" i stedet for

lighter og "en skriver" i stedet for printer.

Desværre er det danske sprog trængt. Ikke mindst erhvervsvirksomheder er storslemme, når de skal finde på titler, der lyder af noget. Fra den sidste kirkebog, (inden den lukkede og slukkede og fjernede en del af vor kultur), kan jeg indenfor samme år se følgende stillinger på forældre til nyfødte: Systemmanager, projektsupporter, seniormanager, marketingsupporter, manager-Clinical Researcher. Men hvad der er indeholdt i de fine titler, aner ingen. En salesmanager er sandsynligvis en sælger, men er en brandmanager så en brandmand? - Næppe.

### Rolf Slot-Henriksen

### Engelsk Syge.

(Se selv om du lider af engelsk syge! Bruger du regelmæssigt 5-10 ord af venstre ordliste er du allerede angrebet. Bruger du over 10 udtryk, så er du døden nær.)

Yes!	Sådan (som udråb) ellers "ja"
Okay	I orden
Sorry	Beklager
Anyway	Skidt- pyt, pyt med det
Et must	Nødvendighed
Lighter	Fyrtøj, "en illert"
Housecoat	Badekåbe, hjemmekåbe
Hotdog	Varm hund
Job	Arbejde
Jobbe	At arbejde
Jet-set	Blærerøv
Swimmingpool	Svømmepøl
Whirlpool	Boblebad
En joke	Vittighed
Setup	Opstilling
Insider	Inderkredsen

TV  
Sale  
Recorder  
Være in  
Være out  
Være on  
Matche  
Snowboard  
Skateboard  
Carport  
Online  
Odds  
En song  
Crazy  
Allround  
På shopping  
Shope  
Shit  
En disc  
Baby  
Babysitter  
Power  
Party

### RCSH.

Fjernsyn, fjernerer  
Udsalg  
Afspiller  
Med på noderne  
Være yt, ude af billedet  
Være på  
Passe til  
Snebrædt  
Rullebrædt  
Garageport  
Være på  
Udsigter  
En sang  
Skør  
Alsidig  
På indkøb  
Handle  
Møj  
Plade  
Spædbarn, en spæd  
Barnepige  
Kraft  
Fest



### **Islam gør indhug i dansk navnebrug.**

Medens vi de senere år har kunnet se et løbende indhug i dansk navnebrug for danske efternavne, oplever vi nu noget lignende for fornavne. Af navnestatistikken for år 2001 over hyppigste danske fornavne fremgår det, at Mohammed er mere almindelig anvendt end Søren, Morten, Jens, Niels, og Carl, hvilket er navne, som gennem generationer samtidig har været med til at forme vore slægtsnavne: Sørensen, Mortensen, Jensen, Nielsen og Carlsen.

Også i 2002 ligger Mohammed som fornavn foran Søren, Niels, Laurits, Asger og Johan. Dette er desto mere forbløffende, da navnet Muhammed kendes i fire meget anvendte varianter: Mohammed, Muhammed, Achmed og Machmud, og der i statistikken kun er taget udgangspunkt i den ene form. Dansk navneskik er de senere år blevet fatalt nedbrudt og er mere eller mindre i opløsning:

Et hurtigt kig på tilladte navne viser navneforvirringen for navne med A:

Abdallah, Abdel, Abdul, Abel, Abraham, Absalon, Achim, Achton, Acton, Adam, Adelbert, Adils, Adolf, Adolfe, Adolph, Adrian, Adriano, Adser, Adwan, Agge, Agnar, Agne, Agner, Ahmed, Ahrendt, Ahrent, Aies, Aiko, Aimas, Ais, Ajes, Ajs, Akim, Aksel, Akton, Al, Aladdin, Alain, Alan, Alban, Albert, Alberto, Albertus, Albin, Albinus, Albrecht, Albrekt, Albret, Aldo, Alec, Alek, Aleks, Aleksandar, Aleksander, Aleksej, Alex, Alexander, Alexis, Alexius, Alf, Alfred, Alger, Algot, Algy, Ali, All, Allan.

### **Erasmus Montanus Syge.**

Det er nemt at holde afstand og undlade at engagere sig ved et dødsfald, her nøjes man med at sige, at man kondolerer. Ville det ikke være mere nærværende og medfølelse at sige: "Det gør mig ondt" eller "Jeg tænker på dig".

I dag ændres navnene på vore følelser til fjerne uvedkommende

latinske udtryk som: "Jeg er frustreret". Men betyder det, at han nu er sur, utilfreds, skuffet, vred, fornærmet eller ked af det, eller kan han bare ikke finde ud af det? Ved at bruge danske ord, forstår man, hvad han mener. En frustreret person derimod efterlader sin verden forvirret, for hvad er der galt med ham? Ordet frustration siger intet.

Der er i dag en voksende gruppe folk, som løfter sig selv op over andre ved at bruge en flom af flotte fremmedord. De adviserer, kandiderer, animerer og prøver at immortalisere sig selv for at gøre impression på den gemene pøbel, således at ingen fatter et muk af deres sniksnak uden det, at de er indbildske.

Holberg gør netop nar af Rasmus Berg, der ikke slog til på andre måder i sin uddannelse end at gøre sig selv vigtig ved at latinisere sit navn til Erasmus Montanus og bruge lokumslatin for at imponere sine venner. Netop sådan viste han sin ynkelighed.

Man kan altid finde et tåbeligt fremmedord, hvis man ikke kan finde et dansk ord. Og som oftest bruges fremmedord forkert. Og når det endelig bruges rigtigt, forstås det ofte forkert af dem, som skulle høre og forstå.

Klog er ikke den, som bruger flest fremmedord, men den, som kan tale dansk uden at skulle famle ubehjælpsomt efter danske ord, og som har en bred vifte af vendinger, der kan give sproget farve og liv. I stedet for at "indoktrinere i multikulturalisme" bør vi fremme vor egen kultur og vort eget sprog, så børn og unge må få mulighed for at udtrykke både glæde og sorg. Spørger man i dag unge om betydningen af enkle danske ord som hykler, mø eller salig, så kender de sjældent betydningen. Det samme gælder helt almindelige danske ord som nådig, idel, lutter, huld, være tro, lue, pant, vrå, ve og vånde, tidlig og silde, her og hisset, i løn, levned, ydmyg, lutter, favr, fryd, anfægte, forsmå, vang og vænge, tindre, spæd, duelig, liflig, dåd, kvæld, ledebånd, mangelunde, for dum, mægte, smægte, behage, grue, osv. Når man i dag oplever, hvor ukendte disse ord er for de fleste unge, så erkender man, at det danske sprogs ordforråd

skrumper dramatisk i disse år. Ordvalget svinder, og muligheden for at udtrykke sig indskrænkes, fordi ordene ganske enkelt mangler!

Prøv blot at forelægge denne ordliste for en 13-årig eller en 18-årig og se hvor mange ord den unge kan forklare eller selv anvender. Ordene er alle helt almindelige ord fra den danske sangskat: Den danske Salmebog, Højskolesangbogen og det danske forfatterskab. Det betyder ikke, at sproget skal fryses fast i fortiden. Det er fint at nye vendinger dannes som f. eks. at "fise ind på lystavlen", "give den kul", osv., men det er vigtigt, at bredden og udvalget af udtryk og ord ikke indsnævres og skrumper.

### Det danske sprogs alsidighed.

Det påstås ofte, at dansk ikke er alsidigt nok i sine nuancer og sprogfarver. Det er forkert. I stedet skyldes det en dårlig sprogpolitik, at elever ikke når frem til at kende og dermed bruge et varieret sprog. Naturligvis skal skolen påse, at elever i en stil ikke skriver "se", "gå" eller "syng" flere gange efter hinanden, men tager sprogets hele fylde i brug.

Blot ved at undersøge de tre ovenfor nævnte ord kan man med lethed finde stribevis af beslægtede vendinger. Men de skal jo først indføres i vort ordforråd, før vi kan anvende dem.

#### *Engelsk udtryk hørt i DR "Vi ta'r et look":*

I stedet for at bruge denne uskønne "engelske" vending, følger her alle de muligheder, som det danske sprog giver os for at udtrykke os farverigt og enkelt: Se, øjne, spejde, glo, glane, stirre, nedstirre, iagttage, følge med øjnene, få øje på, overvåge, påse, se op til, se til, nyde synet, få syn for.

#### *Udtryk fra DR: "Let's go" og "come on":*

Her følger så det danske sprogs muligheder: Af sted!, gå, ile, haste, vandre, slæbe sig frem, suse af sted, følge, ledsage, indhente, drage,

stride sig frem, skride, mase fremad, spadsere, marchere, age med tungen ud af halsen, ase, mase af sted, sjoske af sted, snige sig frem, gå på listesko, vralte, jogge af sted, forlade, komme, ankomme, nærme sig, snige, luske, slæbe sig frem, begive sig af sted, slentre.

Og påvirket af dyr: Galoppere af sted, gungre, trave, trippe, trampe af sted, vralte, flyve af sted, liste på kattepoter, sno sig frem, snegle af sted.

#### *Engelsk udtryk hørt i DR "Vi tog en song".*

Men det danske sprog har muligheder, som desværre ikke bruges i særligt stort omfang:

Syng, kvæde, sjunge, prise, love, lovsyng, lovprise, ophøje, opløfte sin røst, brumme, nynne, jamre, istemme, juble.

Påvirket af dyr: Gippe, gale, kvindre, hyle, brøle, klynke.

**Rolf Slot-Henriksen**





## Hvad er det dog vi siger?

### Jeg ville elske at dø af kræft!

Ville du ønske af hele dit hjerte at blive ædt op af kræft? Næppe! Alligevel hører man mange vanemæssigt sige "Kræft-æde-mig", hver gang de vil udtrykke sig kraftfuldt. Andre ønsker øjensynligt inderligt at blive taget af Satan, og kalder derfor ihærdigt på Djævelen i hver anden sætning: Sat'mæ, fand'n mæ, dæl'mæ, dvs.: Satan tage mig, Fanden tage mig og Djævelen tage mig! Og bare du ihærdig og længe nok ønsker, at kræft skal æde dig, eller Satan skal tage dig, så skal det nok gå i opfyldelse om ikke før så siden. Du har naturligvis også muligheden for at være lidt multikulturel og sige det på engelsk. Hvad med fuck you eller fuck me? Mener du det virkelig? Måske er du vild med at blive voldtaget? Hvis ikke, så ryd op i dit sprog og tænk før du taler!

**RSH.**



### Runer.

Vikingetidens runer har deres oprindelse i den runeskrift, som udvikledes blandt germanske stammer i århundrederne efter Kristi fødsel.

Oprindeligt var der 24 runetegn, som bestod af forholdsvis lodrette og skrå linier. Runer blev oftest skåret i træ, hvilket ikke var særlig hensigtsmæssigt, idet de vandrette linier kunne falde sammen med fibrene i træet, medens buede linier var vanskelige at forme.

Runeindskrifter var normalt ikke udformet i vandrette linier; på stenene slyngede de sig som bånd.

I vikingetidens begyndelse reduceredes antallet af tegn til 16.

Tegnene forenkledes, så de blev nemmere at skrive. Men samtidig blev de vanskeligere at læse, idet mange tegn blev flertydige.

Ved kristendommens indførelse blev runerne trængt i baggrunden. Alle vigtige dokumenter blev nu skrevet på pergament, men til korte, dagligdags meddelelser anvendtes runer endnu langt op i middelalderen.

På samme måde som vort alfabet har navn efter de latinske græske bogstaver, har runealfabetet navn efter de første 6 tegn: FUTHARK.

I århundrederne op til vikingetiden havde de germanske sprog undergået så mange ændringer, at Skandinavien efterhånden udgjorde et særligt sprogområde.

Ude i Europa kaldtes de skandinaviske sprog "Dansk Tunge", et udtryk som vikingerne efterhånden overtog. Det viser, hvor små forskellene var mellem de nordiske sprog.

Hvordan sproget taltes, vides ikke med sikkerhed, men det antages at have ligget ret tæt på islandsk, som det tales i dag.

Der var naturligvis forskelle inden for vikingernes område. Således taltes der vestnordisk i Norge, medens der i Danmark og Sverige taltes østnordisk. Ved vikingetidens slutning havde der yderligere udviklet sig forskelle mellem dansk og svensk.

Der er fundet runer på næsten alle genstande, hvor de kunne ridses eller skæres ind i, både på skibe, beslag, skafter, kamme, spænder og også på knogler. De indskrifter, der blev lavet på sten, var naturligvis lavet med henblik på at blive læst. Men der kan dog kun gisnes om, at læsefærdigheden skulle have været udbredt uden for stormandskredse.

**Vibeke Slot-Henriksen.**





\*+R+TTR:YN+NYA:BTB:Y+NRD+  
 haraltr kunukr bab kaurua  
 Harald konge bød gøre

YNBT:BTNH:Y+T:YNRQ Y+NR N+  
 kubl þausi aft kurmlapur sin  
 kumler disse efter Gorm fader sin

+NY +PT:BTNRNI:QNR:NI+T:Y+  
 auk aft þaurui mupur sina sa  
 og efter Thyra moder sin, den

\*+R+TTR I+Y:HTA.N+Y:T+Y+NR  
 haraltr ias sår uan tanmaurk  
 Harald, som sig vandt, Danmark



+T+ +NY +NRNI+Y  
 ala auk nuruiak  
 hele og Norge

.+NY:T+Y:Y+R+Y:YRIM+T+  
 auk tani karpi kristna  
 og Danerne gjorde kristne

*Under indskriftens runetegn ses de tilsvarende lydtegn. Runesproget var dog kun en ufuldkommen gengivelse af datidens talesprog, fordi det indskrænkede sig til 16 tegn.*

## DEN DANSKE TUNGE.

Hos den nye tids marxister og kulturradikale historieforfalskere møder man påstanden, at Danmark først er blevet til som nationalstat og fædreland i Grundtvigs tid i det 19. årh. (f.eks. Uffe Østergaard). Historieforfalskerne, som arbejder for en multikulturel stat og for afskaffelse af grundloven, undgår med vilje at nævne kilder, f.eks. Adam af Bremen, som mellem 840 og 881 skriver, at den tyske kejser passerede ”grænsemarkeringerne til Danmark”, og at grænsen lå ved Ejderen.

Både Adam af Bremen og Saxo taler om ”det danske fædreland”. Samtidig møder man en anden grim historieforfalskning blandt de kulturradikale, nemlig at det danske sprog kun var en del af det germanske. Men Adam af Bremen taler om, at danskere på den tid talte noget andet end germansk, nemlig ”Dansk Tunge”. Ordet kendes allerede i 800-tallet hos engelske krønikeskrivere, og 1014 kalder Sighvat Skjald den norske jarl Hakon Eriksson for ”den anden ypperste mand af den danske tunge”. Dette skyldes, at Norge det meste af tiden var under dansk ledelse. For øvrigt lå dialekterne ligesom i dag så tæt op af hinanden, at de var svære at skille.

Krønikeskriverne skelner dog folkene i Norden ved at kalde danskere danere, svenskere sveoner og nordmænd normannere. Man kunne dog også bruge ordet normanner om alle vikinger under ét. Eginhard, som var kejser Karls den Stores krønikeskriver, fortæller om ”de Normanner, som hedder Danere”. Nigellius skriver år 826 om danskerne, at ”disse folk kaldtes med et gammelt navn for Daner, og sådan kaldes de endnu, men de kaldes også med et fransk navn Normanner”. Ravennageografen skriver, at ”ved nattens fjerde time er Normannernes land, som af de gamle kaldes Dania, og ved hvis begyndelse Elben er”.

De islandske håndskrifter taler om, at vikingerne taler ”Dønsk Tunge”. Udtrykket er blevet gængs, fordi danskerne havde den stør-

ste flåde af handelsfartøjer og krigsskibe og dominerede handelen. Medens den norske konges ledingsflåde aldrig var større end 310 skibe, så var de danske vikingekongers flåde på mellem 1200 og 1300 fartøjer, altså det firedobbelte. Fakta er altså, at der er et fra Germanerne afgrænset område med faste grænser, grænsepæle som kaldtes Danernes land med et sprog, som kaldtes ”Dansk Tunge”.

De kulturradikale løgnagtige ideer leveres f.eks. af Uffe Østergaard: ”Det eksisterende Danmark med Jylland, Fyn og øerne beboet af lyshårede danskere er en relativt ny foreteelse”. (Politiken 1.12.2001).

Også af Henrik Svane fra det Radikale Venstre: ”Fremtidens udfordring handler ikke om, hvorvidt udlændinge skal integreres i Danmark, men om hvorvidt Danmark skal integreres i verden”. (KD 20.1.2000).

Eller Lars von Trier, som rask væk kalder Dannebrog for et hagekorsflag. Om Dannebrog siger han: ”Det danske svastika. Det burde indsamles og afbrændes”. (TV Zulu 24.3.01).

I deres øjne bør Danmark, dansk kultur og sprog hurtigst muligt forsvinde, ja, de mener, det har aldrig eksisteret. Hjælpen til at lade Danmark forsvinde finder de i massiv muslimsk indvandring: ”Tænk på, hvad vi kan lære af muslimerne, jeg synes, vi skal lade verdens flygtninge vælte ind over vore grænser og labbe al deres kultur i os”. (Dirckin-Holmfeldt, TV-vært, Ekstrabladet 3.10.86).

”Ingen kan modificere folkevandringens realitet... Jeg sætter spørgsmålstegn ved, om Danmark overhovedet er vores”. (Suzanne Brøgger, forfatter, BT 21.3.1990)

**Rolf Slot-Henriksen**



## "Drømte mig en drøm i nat".

Dette er den ældste bevarede sang med noder skrevet i slutningen af det 13. århundrede med runeskrift.



Sangen var kendt som pausesignal i Danmarks Radio men blev fjernet helt i lighed med de nu "amputerede" rådhusklokker. Et kedeligt led i Danmarks Radios anti-danske politik.

## Holberg længe leve!

Uden at drage sammenligninger overhovedet fandt jeg en dag ud af, at Holberg var mit forbillede, hvad angår at tale, formidle og skrive, så alle har mulighed for at forstå, hvad mit budskab er.

Ludvig Holberg, Danmarks største skuespildigter født i 1684, tog år 1704 teologisk eksamen. Han rejste rundt i Europa i blandt andet Holland, Frankrig og Italien, indtil han i 1717 blev professor ved Københavns universitet.

De første ti år af sin tid som professor udførte han ikke videnskabeligt arbejde, men blev hen ad vejen opmærksom på sin digteriske åre. Og for det blev han kendt.

Holberg bevarede hele livet igennem et stærkt indtryk af sit borgerlige hjems orden og sparsommelighed, en værdifuld egenskab, som kom til at præge hans holdning til borgerskabet høj og lav. Det fortælles om ham, at han elskede at gå på værtshus for at studere livet, men ingen gik ram forbi i hans digtning. "Jeppe på bjerget", "Peter Pårs" og "Den politiske kandestøber" er lysende

eksempler på hans satiriske digtning. Alle stod for skud lige fra bonden til den opblæste lærde og skidtvigtige embedsmand. Hverken præster, læger, professorer, eller jurister gik ram forbi. Holberg skrev moderne dansk litteratur i alle digtningens forskellige former. Det var hans mål at opdrage den danske nation og polere sproget.

Holbergs komedier og satirer blev som en rensende og opdragende luftning, der susede igennem det danske borgerskab og vakte til eftertanke. Bogtrykkerkunstens udvikling kom ham til hjælp. Indtil 1720 havde bogtrykkerne købt deres typer i udlandet og havde anvendt gamle materialer. Men nu gik de over til støbte typer. De første typer kom frem ca. 1723. Holberg blev herefter sin egen forlægger og boghandler, og læsningens kunst bredte sig ud i den danske befolkning.

Da Holberg begyndte sit forfatterskab talte embedsmænd, det velhavende borgerskab og hoffet tysk og man skrev på fransk. Overklassen og de universitetsuddannede ringeagtede det sprog, som blev talt af almindelige mennesker. Sproget skulle give indtryk af lærdom. Lærde bøger blev endnu skrevet på latin.

Men Holberg benyttede dansk og hånede de mange landsmænd, der gjorde "en ære af ikke at forstå deres modersmål". De lærdes sprog var aldeles uforståeligt for alle andre mennesker. Men begavet er vel den, der kan gøre sit budskab forståeligt for alle.

Da jeg i 1988 forlod universitetsmiljøet, hvor et, for almindelige mennesker, uforståeligt fagsprog skal give indtryk af lærdom, gjorde jeg mig det klart, at ville jeg nå alle mennesker, med det budskab jeg havde at formidle, så måtte jeg beflitte mig på at tale det i et almindeligt dansk sprog.

Holberg benyttede selv modersmålet i et omfang som ingen anden skribent før ham. Han ville forbedre det danske sprog ved ganske bevidst at gribe ind i den sproglige borgerkrig mellem dansk i øst og dansk i vest, mellem de forskellige lag af befolkningen, mellem gamle og nye former.

Holbergs nok allervigtigste betydning for det danske sprog var, at han vænnede det nye borgerlige bogpublikum til at høre dansk og til at læse dansk.

Holberg skrev dansk, talte dansk, men han var ikke modstander af fremmedord, som kunne berige det danske sprog og gøre det mere afvekslende og mere brugbart. Han ønskede blot ikke at fordanske fremmedordene, som man har gjort det. Eksempler på fordanskning er, at man indførte ordet *afstand* i stedet for *distance*, *digter* i stedet for poet, *lidenskab* for passion, *sindsbevægelse* for affekt. Disse nye ord fortrængte dog i mange tilfælde ikke de fremmede ord, men der fremkom ændringer i ordenes betydning, der blev en vigtig gradforskkel mellem det nylavede og det oprindelige fremmedord. Vi fik flere ord at gøre med og muligheden for at udtrykke os mere præcist.

Men tendensen i dag er vel ikke at fordanske fremmedord og således berige det danske sprog. Det, vi hører, er vel mere en afløsning for det danske. Hvad enten det er for at hæve sig op i borgerskabet, eller det er for at udtrykke sig mere afgrænset eller kraftigt, end et danske sprog kan klare, så er det vigtigt at værne om danskheden i vort sprog. Sproget er som et usynligt bånd, der knytter nationen sammen.

Vi oplever jo dagligt at sproget skaber *distance*. Det er ikke hudfarve og påklædning, der skaber afstand. Det er de fremmede sprog, men det er også slang, bandeord og eder, der forfladiger vort sprog. Ikke engang danskere selv ved, hvad det er, han siger, når han bruger alle disse overflødige ord. Men de er åbenbart lette at lære at udtale både for barnet og for fremmede, som kommer hertil.

Vi kommer ikke uden om det, ikke blot vort ydre siger noget om os, men også vort indre. Vort sprog røber os. Hvem er du, vi, jeg?

Vil vi bevare Danmark, så lad os tale dansk.

A.Normann.

## Epistola CDXV.

Til \* \*

**S**ore Nordiske Lærde, hvorunder jeg befatter Tydske, Hollændere, Danske og Svenske, have lang Tiid havt meget at bestille med at rense deres Sprog fra alle fremmede Ord. Nogle rose saadant Foretagende: Andre derimod holde for, at Arbejdet er ikke alleene unyttigt, men ogsaa skadeligt, eftersom det tiener til intet uden at gjøre et Sprog tungt og uforstaaeligt. Jeg for min Deel tager intet Partie herudi, saasom jeg tager mig nøje vare for at indvikle mig ud grammaticalske Krige, hvilke af alle pleje gemeenligen at føres med største Hidsighed. Jeg haver derfor alleene ladet mig nøje med løstigen at tilkiendegive Marsaagen, hvi jeg bliver ved min sædvanlige Skrivemaade, og hvi jeg ikke haver villet følge Strømmen, og rettet mig efter de saa kaldne Sprog-Reensere. Jeg haver meenet, at, naar et beqvemt fremmed Ord engang haver faaet Borger-Ret, og saaledes er bleven bekiendt, at det af alle forstaaes, saa er sikkrere at beholde det samme, end udi dets Sted at indføre et nyt, hvorved Sproget bliver uforstaaeligt, og Tingen ofte ikke ret betegnes. Jeg haver skientet med Hollænderne, som udi denne Sprog-Reensning af alle ere de hidsigste, og sagt, at man maa forundre sig over, at et Folk, der  
udi

Epistelside fra 1749.

Holberg ville befri sproget for al forforen lærdom uden dog at fjerne alle fremmedord. Her som altid var han den gyldne middelvejs mand.

off allæ som the meg kendhe  
Forthi ieg brugæde skiold oc spurs  
och skinde land och brende

Magnus sancte Olfis søn  
I ja knud hin horde wor aff gæghn læ  
ieg dāmark fick som meg wor iæth  
swend ækretlð thz for tōttæ  
Thi wand ieg hānū too stridher aff  
En tūl land oc åden tūl haff  
wū kūne ep bliffue lotæ  
Tha tpskæ hōrde at wū hadde krp  
Tha bleffue the glæde thz lāme ep  
the hadde ther aff got gamen  
The willæ the hielpe oc skilæ off ath  
Dogh ickæ for gode men mere for hath  
megg folk tha drogæ the samen  
Saa droffue the inðh i spnder iutland  
Och giorde stor skade mz mōrd oc brand  
For roff the ther wdh singæ  
Hoff fleswigh kom ieg mz thū i fæ  
Och fæmthū twafend ieg aff slo ther  
fuld faa meg ther wndgingæ  
For thū lāme sepæ som ieg wand ther  
hadde meg allæ dānskæ men hær  
och swen the plath forfordhe  
Thi lattæ ieg meg oppaa myn hest  
Och hadde thench ad warz hās gelt  
han munnæ ieg tūl swerigæ forðhe  
Tha kom meg løbende en hare i modh  
| iij

Side af den første danske bog trykt i  
1495 med plads til maledede  
begyndelsesbogstaver, initialer.



Titelbladet til den første  
bog trykt på  
danske, "Den danske  
Rimkrønike, 1495



Fra side 13: Jeg er ude på oen i åen, er jeg

## "Den danske sprog er en svær en."

Når det lille barn lærer et sprog sker samtidig begrebsdannelsen i barnets bevidsthed. I begrebet "ske" ligger noget funktionelt, hygiejnisk sundhedsmæssigt og moralsk. Barnet skal samtidigt med at det lærer at udtale konsonant-vokalsammensætningen "ske" også lære at skeen skal bruges til at spise med og ikke til at slå storebror oven i hovedet. Begrebsdannelsen består også i, at den samme ske, som barnet lige har spist havregrød med ikke skal bruges udenfor til at grave i sandkassen eller jorden, hvor katten eller andre dyr lige har været og har gjort sit ærinde. Begrebsdannelsen hos barnet sker på det ubevidste plan og forståelsen kommer først senere i barnets udvikling. Hvis man sammenligner selve begrebsdannelsen, der sker hos barnet, når det lærer at tale ét sprog, med et lille barn, der lærer at tale flere sprog på én gang, kan man sige følgende: Begrebsdannelsen hos barnet med indlæring af kun ét sprog får en fast konkret form, hvorimod begrebsdannelsen hos barnet med indlæring af flere sprog på én gang bliver flydende eller abstrakt. I det tilfælde, hvor barnet lærer ét sprog og dermed begrebsdannelsen og lærer sproget fuldt ud inden det i en senere alder lærer et andet sprog, har vi at gøre med den standardmodel som vi kendte den indtil Danmark ikke kun gæstede europæere, som naturligt tilegnede sig vort sprog, fordi de valgte at bosætte sig i Danmark, men også gennem de sidste 40-50 år har været vært for nationaliteter, hvis sprog ligger milevidt fra vore europæiske sprogstammer. Forskelligheden fra vort sprog hos den sidstnævnte gruppe har bevirket, at vor kultur i Danmark ligesom i flere andre europæiske lande er stærkt præget af mere end ét sprog.

Går man en bytur i storbyerne hører man mange forskellige sprog, som man knap nok ved hvor stammer fra. Udlændinges pudsig udtale af ord og sætningsbygninger, danskernes faldende kundskaber inden for faget dansk i skolerne generelt gennem de sidste 20

år, nye og mærkelige regler for "nydansk" grammatik og indflydelse fra den stadig voksende engelsktalende filmindustri og fagudtryk fra computerverdenen har bevirket, at "den danske sprog" er blevet abstrakt - flydende, fordi begrebsdannelsen kvæles ved de mange forvirrende "input".

### **Det danske sprog.**

Danmark er et lille land og har alligevel mange forskellige sprog - dialekter. Eksperter kan oplyse om hvor mange dialekter der findes i Danmark eller Sverige og Tyskland.

Hvad er det for fænomener, der gemmer sig bag skabelsen af de mange dialekter i det danske sprog? Kun med 20 kilometers afstand mellem forskellige byer kan man høre forskel på sproget. Jo større afstand desto større er forskellen på dialekterne. De forskellige landskaber i Danmark og de skabende kræfter der ligger skjult i naturen ligger til grund for de forskellige dialekter.

Som højskolelærer på Rude Pensionisthøjskole har jeg rig anledning til at høre og "studere" vort lands mange og utrolig fascinerende dialekter, om end nogle af de virkelige "indfødte" kan være ret så svære at forstå. Dette oplever jeg ikke som et problem, men som en interessant udfordring!! De forskellige landskaber og dermed sprogene/dialekterne er den synlige og hørlige del af vor kultur - vor helt egen danske kultur. Rigsdansk lærer de fleste, men alligevel taler man "sit eget sprog", når man er hjemme på besøg i hjemegnen. Det falder helt naturligt, man er hjemme og man forstår hinanden.

I byerne og landsbyerne rundt i landet er det præsterne, skolelærerne og enkelte på rådhuset, der "holder gang" i rigssproget, men ude i hjemmene tales dialekterne.

Så længe de forskellige landskaber i landet bevares, så længe bevares dialekterne.

### **Lejlighedssange.**

Karakteristisk for Danmark i forhold til alle andre lande i verden er

vor brug af lejlighedssange. Intet andet land i verden har den skik at fejre fødselsdage, bryllupper, studenterfester, konfirmationer og begravelser ved at skrive lejlighedssange til ære for dem der fejres.

En sådan sang kan være bestilt hos en professionel sangskriver eller det kan være moster Olga, der har særlige evner for at digte og få det hele til at passe med versefodder og melodi og i al hemmelighed udfører opgaven enten på opfordring eller fordi det er moster Olgas bidrag til festen.

Hemmeligheden afsløres på mange forskellige måder. Sangene kan være sammenrullede og hæftet fast med et klistermærke, der forestiller festen eller dem, der fejres, som f.eks. flag og hjerter med tillykke på til fødselsdagsfester, hestesko, firkløver, hjerter, roser til bryllupsfest, studenterhuer og "oblater" af konfirmander, drenge og piger, herunder "oblater" med fodbold til drenge. I handlen fås også håbløse "oblater" til barkedåb med bamser eller babyer i lyserødt eller lyseblåt. Sangene deles rundt i kurve eller i andre fantasifulde genstande.



En sang er som regel en biografi af fødselaren eller bryllupsparret og gælder derfor oftest i stedet for en tale.

Særlige karakteristika for personlighederne, sjove og uheldige episoder, gode og dårlige evner fremhæves på en godmodig og humoristisk måde - og det hele synges på en kendt folkelig

melodi, mens man ler, skubber til hinanden i bare morskab og kikker hen på festens hovedpersoner.

Til begravelser er det smukt at trykke et program. Programmets forside bærer et sort kors og den afdødes navn, omsluttet af en sort ramme. På de øvrige sider er trykt de salmer, som den afdøde især holdt af. Solosang eller andre musikalske indslag er også brugt for at ære den afdøde.

Efter begravelsen samles familie og venner omkring en forfriskning, taler og fællesang med den afdødes yndlingsange.

Danskerne har en naturlig trang til at udtrykke sig individuelt gennem sproget og sproget gennem sangen. Denne trang kommer tydeligt til udtryk i den danske traditionelle skik med lejlighedsange og taler. Så længe vi holder vore familie-fester så længe vil den danske tradition vare ved.

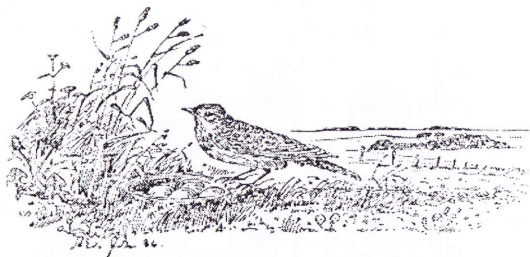
**Helemaria Christensen.**



## ARVESØLV

*Sange for børn og unge*

16. OPLAG  
Melodiudgave



### Den Danske Sang i Den Danske Radio.

Har du prøvet på et tilfældigt tidspunkt og en ganske tilfældig dag at trykke på kanalvælgeren i den tro, at du kan finde dansk musik, dvs. musik sunget på dansk. Efter at have trykket et par gange frem og

tilbage gennem diverse danske kanaler, som der bliver stadig flere af "for at give lytterne en bredere kulturflade", kan den tanke strejfe én, at man da vist ikke befinder sig i Danmark. Det er ganske enkelt umuligt at finde noget dansk. Det skyldes måske, at Danmarks Radio er så begejstret for det multikulturelle, at man på forhånd har afskrevet det danske sprog. Dansk opfattes jo i kulturradikale kredse som et vidnesbyrd om folk, der er snæversynede og nationalistiske, og som har et begrænset snæversynet univers, fordi man ikke ønsker at få et multikulturelt samfund påtvunget. Medens salmebogen allerede i begyndelsen af tresserne blev dårlig tone og skulle smides ud af undervisningen, blev det siden hele den danske sangskat, som vi kender den gennem Højskolesangbogen eller "Arvesølv", der blev lagt for had.

Synger man i en bredere kreds en salme som: "Op al den ting som Gud har gjort" eller "I østen stiger solen op" eller "Altid frejdig når du går", kan de fleste stadig synge med, for de har for det meste nået at lære et lille udvalg af salmer i konfirmandundervisningen og nogle steder også i skolen. Men når man har samlet 100 konfirmandforældre i alderen 40-50 år og prøver at synge sange som: "Når vinteren rinder i grøft og i grav", "Som en rejselysten flåde" eller "Den danske sang er en ung blond pige", så er sangen mere end pinlig. Kun få piper næsten uhørligt med. Sangene er ukendte for de fleste. Og de, som kender dem, har ikke sunget dem i mange år og er usikre på melodien. Derfor foretrækker de at tie.

I radioen er den danske sang stort set forsvundet. Det gælder både kulturarven i form af sange fra "Den danske Højskolesangbog", men det gælder også dansk popmusik, danske viser og især den danske folkemusik. I dag hører man hyppigere arabisk musik i radioen end dansk folkemusik. Folkemusikken er nærmest ikke-eksisterende. Og laves der endelig reklame for folkemusik i TV eller radio, er det næsten udelukkende for amerikansk squaredance eller irsk folkedans eller såkaldte multikulturelle arrangementer med såkaldt etnisk mad. Hellere dans med cowboyhat eller politisk korrekt ma-



vedans end at danse med nissehue. Alsidigheden i radio og TV er en hul skrøne. Dansk kultur, musik og sang undertrykkes, udelukkes og forsvinder fra folkets hukommelse. En ensidig radioledelse båret af antikultur har ansvaret.

Men hvorfor griber politikerne ikke ind? Var det ikke dem, som formulerede kravet om alsidighed? Og har dansk radio og TV ikke pligt til at fremme netop den danske musik og den danske kultur? Andre landes sendestationer gør det vel næppe.

Også Højskolesangbogen bliver mindre dansk, den skal være international. Den danske folkehøjskole er i krise. Kinesiske unge lokkes i stort tal til Danmark og ind på de danske folkehøjskoler. Kineserne tror, det giver dem adgang til et dansk universitet og måske et varigt ophold i Danmark. Mange bliver utilfredse, når de opdager, at den eneste grund, de kom for, nemlig adgangen til universitet og et liv i Danmark, er spærret.

En anden ny gruppe elever er muslimer og indvandrere fra Mellemøsten, som skal integreres i det danske samfund gennem et statsbetalt højskoleophold. Denne integration foregår gennem såkaldt etnisk mad. Naturligvis ikke mad efter danske traditioner, men efter islamisk lovgivning. Svinekød kommer i skammekrogen, regler om ren og uren indføres i kostplanen, og hallalkød velsignet og slagtet i Allahs navn lærer de fremmede den rette integration.

Problemet er nu, at mange højskoler tidligere havde kristendom på skemaet og dertil morgensang og Fadervor, Grundtvig, Ingemann og Jakob Knudsen. Men mange af disse salmer og sange er utilbørlige at synge for en muslim. I integrationens navn syltes og hengemmes kulturarven og sættes på hylden. I stedet kan man synge noget internationalt, helst engelsk og helst uden relationer til den danske kultur, som kun står i vejen for integration. Højskolernes krise og stadig mere internationale profil og kulturudvanding kommer nu til

at smitte af på Højskolesangbogen, som skal revideres og udkomme som 18. udgave i en internationale profil. Ideen er en modreaktion mod den sidste 17. udgave af 1989. Dengang hentede man en del nordiske sange ind i bogen. Formand for udvalget Ole Brunbjerg, som er forstander på Hadsten Højskole, påstår, at det ikke er et ideologisk korstog. Ikke desto mindre skal udvalget luge ud i salmer og bibelhistoriske sange samt danske og nordiske sange. Den nye bog skal udkomme på Grundtvigs fødselsdag den 8. september 2005. Da en udvandet højskolesangbog næppe kan bruges i sognegårde og kirkelige kredse samt i kredse, som ønsker at besinde sig på kulturarven, vil der være et marked for en alternativ sangbog. Spørgsmålet er, om foreningen Dansk Kultur ikke burde tage en sådan indlysende opgave op?

Kommende bestyrelsesmøder i foreningen Dansk Kultur og generalforsamlingen lørdag den 10. maj 2003 i Vejle bør drøfte et sådant initiativ.

**Rolf Slot-Henriksen**



## Kampen om Højskolesangbogen

Den første udgave af "Folkehøjskolernes Sangbog" udkom 1894. I 1870 da højskolebevægelsen netop var blevet til, og Grundtvigs sange og salmer fik stadig større indpas, barslede højskoleforstanderne på Vallekilde, Testrup og Askov med ideen om i fællesskab at lave en sangbog.



**„DET VAR DE DANSKE  
SKJALDE, DER SANG“**

i 1989. Med den nyeste udgave, som skal komme i 2005, vil man for alvor prøve på at få skovlen ind under både den danske kultur, det nationale og det kristelige. Dette forsøg er et symptom på højskolernes krise. De kulturradikale og yderliggående kræfter, som har erobret flere højskoler med ideen om en multikulturel højskole, vil med et sådant tiltag få held til endegyldigt at slå højskolebevægelsen ihjel.

**Rolf Slot-Henriksen**

Det førte til, at Foreningen for Højskoler og Landbrugsskoler udgav den første udgave af "Folkehøjskolernes Sangbog" med 506 sange i 1894. Med syvende udgave i 1913 får bogen den kendte tegning af Niels Kristian Skovgaard med titlen: "Det var de danske skjalde, som sang". 1974 udkommer en sørgelig og ringe udgave påvirket af ungdomsoprøret, kendte sange er strøget. Bogen afstedkommer stor utilfredshed og får et meget ringe salg, hvorfor man er nødt til i vid udstrækning at gå tilbage igen til det mere oprindelige med den 17. udgave

## Danskfaget skal nedbryde den danske kultur!

### Danskfaget ændres til fag i multikulturalisme

For nylig vakte det opsigt, at en ny bog af Peter Heller Lützen, som skal anvendes til videreuddannelse af dansklærere, anfører, at danskfagets formål er at underminere danskheden.

### Danskfaget skal indeholde læsning af Koranen

Også en ny rapport fra Undervisningsministeriet viser, at danskfaget har fået et nyt indhold, således at faget i dag ikke længere kun handler om dansk sprog og kultur, men om multikulturalisme. Faget har udviklet sig til en kulturblanding af de kulturer, der er i samfundet. Den massive indvandring ændrer danskfaget i både folkeskolen og gymnasiet.

I en ny rapport fra Undervisningsministeriet om "Fremtidens danskfag" udtaler lederen af arbejdsgruppen, professor Frans Gregersen fra Nordisk Filologi på Københavns Universitet, at "udviklingen er sket gradvist, og at den fortsætter".

Frans Gregersen siger bl.a. til Jyllandsposten den 3.3.2003: »Fra at være et modersmålsfag, så har danskfaget ændret karakter. De unge er blevet mere integreret i den globale kultur, og derfor vil det også være logisk at udvikle danskfaget i klasser, hvor der er mange, der har dansk som deres andet sprog. Der kunne man udmærket tage udgangspunkt i de elever, der sidder i klassen og beskæftige sig med lødige litteratur fra deres lande,« idet han henviser til de mange elever, som er indvandret.

### Danskfaget skal bl.a. gå ud fra indvandrerens kultur

Rapporten "Fremtidens danskfag" er et led i Undervisningsministeriets bestræbelser på at styrke fagligheden i folkeskolerne og på universiteterne.

Arbejdsgruppens opgave har blandt andet været at foretage en

vurdering af, hvordan danskfaget skal se ud i fremtiden. Tidligere var dansktimerne det sted, hvor eleverne blev introduceret i den nationale bevidsthed gennem litteratur og kulturhistorie. Frans Gregersen siger, at man skal "åbne øjnene og se, hvordan virkeligheden ser ud nu" derfor skal elevernes kulturelle liv uden for skolen integreres i undervisningen. Han siger videre, at det er dansklærerne også meget interesseret i.

Som formand for Dansklærerforeningens gymnasiefraktion siger Søren Peter Hansen, at undervisning i udenlandske tekster allerede sker.

Det betyder, at Koranen skal være et led i danskundervisningen. »Danskfaget er bredt favnende, og det skal det blive ved med at være. Faget har altid inddraget oversatte tekster, og man er som dansklærer forpligtet til at have dansk litteratur som udgangspunkt i undervisningen. Men derfor kan man sagtens, eksempelvis i en debat om en tekst, der handler om skyld og straf, inddrage både dansk litteratur og synspunkter fra såvel Christian den Femtes danske lov som fra Koranen for at få en bredere perspektivering.« siger Søren Peter Hansen.

Forandringen har haft en positiv indvirkning på danskfaget mener Jens Raahauge, der er formand for folkeskolelærerne i Dansklærerforeningen.

Jens Raahauge siger: "Det har haft den betydning, at vi har været nødt til at revurdere vores syn på danskfaget og det danske sprog".

Det er altså nemt at få øje på, hvorfor danske elever i stadig ringere grad kan udtrykke sig på dansk eller skrive fejlfrit.

Også vore historiske og kulturelle rødder bliver i dag desværre stadig mere ukendte for de fleste unge. Nedbrydningen er altså tilsigtet. Og en konsekvens af de politiske ekstremistiske miljøer, som siden 60-erne har ødelagt og nedbrudt så meget i vort samfund, er, at man fortsat styrer udviklingen ud i stadig mere ekstrem retning.

**Rolf Slot-Henriksen**

## Sprogets magt – Magtens sprog

### Alice i Æventyrland:

*"Når jeg anvender et ord, så betyder det præcis det, som jeg vælger, det skal betyde, hverken mere eller mindre."*

I George Orwells "1984" har Big Brother alle borgerne i sin hule hånd og tilmed holder han dem under bestandig overvågning. Der er jo tale om en idealstat, hvor en effektiv administration sørger for, at der ikke findes farlig ondskab eller meninger, der afviger fra den absolutte stats absolutte godhed.

Big Brother har mange tekniske instrumenter til sin rådighed, men det allerbedste redskab i magtens hånd er dog sproget: "Newspeak". Det er velkendt at såvel statslige som lokale magthavere ønsker at bestemme, hvad borgerne må sige. Dertil kan man jo bruge censur, men den er desværre både klodset og primitiv. Derfor er andre metoder såsom mere eller mindre tydelig intimidering meget mere acceptabel. Ja, den metode kan endog opfattes som "god tone", simpelthen "stueren" omsorg.

Frygt er jo en gammel og gennemprøvet metode: Oderint dum metuant, sagde romerne – "lad dem kun hade, når blot de frygter". Alligevel er frygten heller ikke helt sikker, for som bekendt kan et uskyldigt barn besejre den ved at påpege, at kejseren jo er nøgen.

Nej, den allerbedste metode er simpelthen at deformere sproget ved at fjerne visse ord og begreber fuldstændigt. Så bliver det ganske enkelt umuligt at sige visse ting. Ja, meget bedre endnu: Der er tanker som ikke længere kan tænkes, fordi tankeredskaerne ikke findes.

Ordet skaber det, det siger. Tag ord som homoseksualitet, sadisme og masochisme. De blev opfundet sidst i 1800-tallet. Derved blev

nogle mennesker opfattet som homoseksuelle, sadister og masochister. De fandtes ikke tidligere. Der er ganske vist mange beretninger om 'drengekærlighed' og 'unaturlige lyster', 'grusomhed og djævlbesættelse' i fortiden, men det er alt sammen noget diffust og mærkeligt noget. Jagten på og udhængningen af homoseksuelle kom først efter at ordet havde skabt dem, defineret dem, udpeget dem. Ordet skaber det, det siger.

Hvornår skabtes racisterne? Middelalderens jødeforfølgelser var ikke racisme, for racebegrebet var ikke "opfundet" dengang. For 100 år siden blev ordet brugt om nationaliteter, f.eks. den svenske race, den engelske race og den finske race. Det var først da nazisterne misbrugte datidens (fejlagtige) videnskabelige teorier som politisk ideologi, at moderne racisme blev skabt. Mange lande inkl. Danmark dyrkede i 1930'erne metoder til raceforbedring rettet mod åndssvage og sindssyge – men det blev kaldt eugenik, ikke racisme - før nazisterne havde præget det særegne begreb. Efter nazismens nederlag forsvandt begrebets anvendelighed: Der var ingen racisme i Danmark mere.

For ca. 25 - 30 år siden dukkede begrebet pludselig op i Danmark igen. Det var chokerende for almindelige mennesker at racismen atter kom på dagsordenen. Man blev skræmt. Hvor er racisterne? Hvem er de? Har de myrdet nogen? Det viste sig, at det nu ikke drejede sig om Waffen SS-folk, men et splitter nyt begreb, der kunne opdeles, findeles og fordeles i løs vægt. Nu var der tale om racister, halvracister, småracister, ubevidste racister, kulturracister, skabsracister, ikke åbenlyse racister, omvendt-racister, kønsracister, aldersracister osv.

Ja med så løst et begreb, hvem kunne så undgå at falde ind under en af disse kategorier – hvem kunne f. eks. ikke være ubevidst racist? Man blev skræmt, for gode mennesker havde lavet en lov, der kaldtes racismeparagraffen, som kunne ramme alle slags racister.

Man blev skræmt, og det var også netop meningen med loven. Man holdt sin mund med mange ting, ja der var ting og sager, der ophørte med at eksistere i det offentlige rum, fordi sproget var blevet afsnøret i en blindtarm, hvor visse iagttagelser og oplevelser lå og rådne uden italesættelse. Grundloven forbyder censur, men der er dog ordentlige mennesker, der kan få lukket munden på folk alligevel.

Ligesom i Orwells "Kammerat Napoleon", hvor alle er lige, men nogle er mere lige end andre, så tilhører sproget os alle, men det tilhører dog nogle mere end andre. Det er naturligvis overklassen, som ejer sproget – eliten, som skriver ordbøgerne, ja skriver alle bøgerne og skriver lovene og arrestordrerne. Det er den vulgære underklasse (vulgus er latin for almindelig), som er offer for deres sprog.

Det hedder at have sproget i sin magt, og det er et karakteristisk træk ved eliten, at den har sproget i sin magt. Den forstår at udtrykke sig i med de "rigtige" ord og vendinger, mens en jævn arbejdsmand risikerer straf for at sige det samme med sit "vulgære" sprog.

Der findes mange sproglige magtbaser, som bruger sproget til at få styr på folk. Eksempelvis Danmarks Radio, pressen, reklame- og PR virksomhederne og juristerne. I den udstrækning de ikke alle trækker på samme hammel, er der mulighed for at tænke og tale nogenlunde frit. Men jo mere de går i spænd sammen, jo mere lukkes mulighederne for almindelige menneskers tanke og tale.

Netop racismespøgelset har vi kunnet se brugt til at lukke munden på folk i de seneste år. I år 2001 blev frygten imidlertid brudt, og da kunne man se utallige vidnesbyrd om, hvor effektivt dette sproglige magtmiddel var. Det var almindelige mennesker såvel som intellektuelle og politikere (som Anders Fog Rasmussen), der tilstod

at ”debatten var blevet undertrykt”. Hvad skal vi egentlig med censur i et land, der har langt effektivere metoder?

Vi skal værne om det danske sprog i mange henseender, men vi skal være opmærksomme på, at det ikke kun er en national værdi eller æstetisk glæde, men gælder dybden i vor eksistens som frie mennesker i Danmark.

**Preben Breds**

## **Tolkebistand**

### **Manglende sprogkundskab koster dyrt!**

I BT den 25. november 2002 oplystes, at en indvandrerfamilie i et eksempel bestående af et gift par med 2 børn får 14.900 kr. i kontanthjælp plus 1.300 kr. i boligsikring dvs. i alt 16.200 kr. om måneden. Der har dog ifølge BT været udviklet en mulighed for at øge dette beløb til i alt 32.870 kr.

BT oplyser desuden, at en del indvandrere, bl.a. også nogle, der kommer fra kulturer, hvor skilsmisseraten er meget lav, i relativt stort antal lader sig skille efter ankomsten til Danmark. Det udløser bolig til begge, friplads i institution, børnebidrag mv. så det samlede beløb stiger til næsten 33.000 kr. plus ifølge BT mulighed for at fremleje det ene af de to lejemål.

BT beskriver, at tolkebistanden i tilfælde af skilsmisse betales med 262,70 kr. i timen, og sagtens kan udgøre 10 timer om ugen i et års tid til møder i socialforvaltning, boligsikringskontor, overpræsidi eller statsamtet, og avisen antyder at ”rådgivning” fra tolkene må anses for at være en del af årsagen til skilsmisseantallet.

Det er ikke så sært, at den nuværende regering er meget opsat på at få integrationen til at lykkes bedre, men der er en række argumenter,

der taler imod at det lykkes. Forudsætningen herfor er for det første, at den voldsomme indvandring standser, og at de indvandrere, som på grund af modvilje mod at overskride kulturforskellen ikke kan integreres i vesten bliver hjulpet tilbage til deres hjemland.

Socialrådgiver Masoum Moradi fra SF udtaler i Jyllands Posten den 9. februar 2003, at ”man bør anbringe 50.000 af indvandrerne fra den tredje verden som en varig post på finansloven, da de aldrig kommer til at bidrage konstruktivt til velfærdssamfundet”. I lyset af det betydelige beløb på ca. 500.000 kr., som for tiden anvendes pr. indvandrere i det 3-årige statsfinansierede integrationsforløb er det ikke umuligt inden for denne ramme at kunne tilbyde en hjemsendelse, der er attraktiv for de fleste. Det sidste ikke mindst da det vestlige samfunds værdier også er uønskkelige for en del af denne gruppe.

Man kunne f.eks. starte med at tilbyde 100.000 kr. i repatrieringsbidrag i år 1. I år 2 halveres beløbet, og i år 3 halveres beløbet igen. Derefter hjemsendelse uden støtte.

Integrationsminister Bertel Haarder udtalte i Jyllands Posten den 9. februar 2003, at ”Velfærdsstaten er blevet invalideret af en ukontrolleret indvandring, og jeg vil gerne aflægge ed på, at systemerne i Danmark ikke fungerer, når velfærdsgoderne er en ret for alle – også for dem, de ikke var tiltænkt”.

Denne erkendelse burde have konsekvenser for regeringens initiativer fremover, hvis det viser sig, at de indførte stramninger ikke har den ønskede effekt. Ikke mindst den unge generation har krav på at få klar besked mht. det danske solidariske systems fremtid. Hvis det bliver ofret af hensyn til fortsat indvandring kan det betyde, at den danske befolkning og den danske kultur i langt højere grad bliver truet. Så er det ikke alene indvandring, der bliver årsagen til fallitten, men også udvandring af danskere.

Eftertidens konklusion kan så kun blive, at de danske politikere ikke så faren i tide, men ofrede landet til fremmede folkeslag på grund af misforstået humanisme og en lovgivning, der havde global gyldighed, hvor især tildelingen af statsborgerskaber i flæng skabte grundlaget for på demokratisk grundlag at fratage den oprindelige befolkning deres land og rettigheder.

**Jørgen Clausen**

### **Skævvridninger ved politisk korrekthed.**

Den politiske korrekthed i de forskellige europæiske lande skævvrider som tiden går mange ting. Det sker, fordi den politiske korrekthed bygger på falskhed og løgn. Sandfærdige ting skal af politisk taktiske grunde benægtes. Andre ting, der er tvivlsomme, bliver af samme taktiske grunde godtaget. Helt saglige ting, som ikke har hjemme i magtens kredse, forkastes. Horrible ting, der hører hjemme i magtkredsene, anerkendes. Vanvittige ting, der taler til ugunst for kredse, magthaverne er imod, fremhæves. Begreberne forvirres, ærligheden undermineres, den folkelige samhørighed formindskes, mental usund tænkning fremmes, utrygheden øges, menneskelig ligefremhed sættes til side, osv.

Vi ser det i Danmark. Almindelig velafbalanceret fædrelandskærlighed, der også rummer accept af andre nationers folk, bliver en mistænkelig sag og svinder ind. Hvem har sidst sunget en fædrelandssang f.eks. fra Højskolesangbogen? Den her værende nation, kultur og tro skal med vold og magt ligestilles med alt muligt andet. Hvorfor? Fordi storindustrien, som kun tænker på arbejdskraft og produktion, og de kulturradikale er ligeglade med den slags størrelser og derfor ønsker at indføre en skjult dagsorden i stedet.

I Tyskland er problemerne endnu større end her. Eksempelvis er

flertallet af den vestberlinske bydel Kreuzbergs befolkning nu tyrkere. Undervisningssproget i folkeskolerne i Kreuzberg er tyrkisk. De tyskere, der i Kreuzberg ønsker deres børn undervist på tysk, må flytte. Når man spørger de tyske partier om dette på deres hjemmesider, får man intet svar. Den politiske korrekthed er i Tyskland større end hos os, blandt andet på grund af landets fortid. Man forsøger at klare problemet ved at stikke hovedet i busken.

Ved den seneste begrænsning af den uhæmmede indvandring i 2002 spillede den falske politiske korrekthed igen en uheldig rolle. Man må ikke kalde tingene ved deres navn. Man må derfor i loven ikke nævne de islamiske lande, hvorfra indvandrerproblemet stammer. I stedet gælder begrænsningerne i familiesammenførbloven nu også en række lande, hvorfra det aldrig har været et problem at modtage indvandrere. Her kommer en del mennesker beklageligvis i klemme – ikke på grund af begrænsningerne, men på grund af den politiske korrekthed.

1. Hvad fører sådan noget med sig på langt sigt? Der er tre uhyggelige perspektiver her. Det første er, at det lykkes industrien og de kulturradikale at skabe et nihilistisk samfund uden tro og kultur, hvor kun produktion af døde ting og menneskets egne subjektive tanker tæller. Så vil vi for alvor være ude i et åndeligt, kulturelt og menneskeligt fattigdomssamfund.

2. I det andet perspektiv dukker tredivernes Europa op igen. Det er også borgerkrigenes Europa. Når indvandringen under den politiske korrektheds beskyttelse på et tidspunkt har været så længe, at den står over for afgørende kræfter, der forsøger endegyldigt og katastrofalt at ændre Europa i mellemøstlig retning, (fordi magterne bag det første perspektiv måske vinder i første omgang, men sikkert taber i anden omgang), så kommer det tidspunkt, hvor en stillingtagen til, om man vil videre ad den retning, eller om man vil stoppe denne udvikling, ikke længere kan holdes tilbage.

På det tidspunkt er de afbalancerede muligheder blevet meget sværere at opnå. Og på det tidspunkt kan tredivernes værste kræfter rykke frem, fordi de sunde og afbalancerende kræfter da er undermineret.

3. I det tredje perspektiv ligger en islamisering af Europa. Den sorte Ånd fra Mekka kommer til at herske. Sandhedens Ånd undertrykkes mere med risiko for helt at forsvinde. Mistilliden mellem mennesker uden for deres nærmeste bliver total. Kreativiteten i samfundet forsvinder. Destruktiviteten i samfundet vælter frem. Den personlige værdigheds etik forsvinder og erstattes med ydre regler. Behandlingen af mennesker bliver derefter. Alt inddeles i rent og urent efter løgnens regler – og ikke efter Sandhedens regler.

Dette er virkelighedens perspektiver for den politiske korrekthed. Den politiske korrekthed selv drømmer om et samfund med et kulturelt og åndeligt nirvana-tomrum, hvor alt er relativt, og hvor intet er absolut. Rent bortset fra, at dette intet virkelighedsrum har, så ville menneskene her for alvor være på den med tomhed og livslede. Men jeg vil håbe, at der stadig er kræfter nok til at stoppe den politiske korrekthed.

Niels Erik Søndergård



### Dansk sprog er truet

TV 1 – 12.03.03.

Dansk sprognævn udtaler følgende:

Dansk bliver et sekundært sprog!

Dansk sprog spiller anden violin!

Dansk sprog skal til debat i Folketinget siger Venstre!

*Det sprog, der vokser her  
i kamp med vind og vejr,  
det løfter som en bølge,  
det bider som et sværd.  
Af tænker og af skjald  
gjort smidigt i sit fald,  
det magter nok at ramme  
og at rejse, hvad det skal.  
Det hvisker over vuggen  
med barnets lille navn  
og gynger folkets fortid  
og dets fremtid i sin favn.  
Thi alle slægters blod  
er udgydt i dets skål:  
Vort sprog, vort modersmål!*

*Valdemar Rørdam 1907*

## Efterskrift

### **Grænser for Indvandring.**

*I anledning af udgivelsen af bogen "Grænser for indvandring".*

Jørgen Clausen, der er sekretær i Dansk Kultur, holder foredrag over emnet "Grænser for indvandring". Temaet hænger sammen med Jørgen Clausens indlæg "Tal om indvandring" i foreningens kommende bogudgivelse, der også vil hedde "Grænser for indvandring".

Foredraget drejer sig om de talmæssige forhold i forbindelse med indvandringen. Alt for længe har forhold vedrørende antallet af indvandrere været betragtet som uvæsentlige ligesom de økonomiske konsekvenser af indvandringen ikke har fået den fornødne opmærksomhed. I foredraget gennemgår Jørgen Clausen eksempler på faldgruber i befolkningsstatistikken og viser, hvordan udviklingen i antallet af indvandrere, deres efterkommere og mht. udenlandske statsborgere er forløbet i de sidste 20 år, og hvorledes udviklingen af de officielle institutioner (Danmarks Statistik) forventes at forløbe i årene fremover samt væsentlig mere bekymrende alternativer herpå. Desuden giver foredraget et bud på indvandringens økonomiske belastning af samfundet ud fra bl.a. Rock-woolfondens rapport og artikler i dagspressen.

### **Indvandringens økonomi.**

Antallet af indvandrere i Danmark falder ikke, men stigningen i antallet af nytilkomne "spontane asylansøgere" pr. år er faldet til omtrent det antal, der ankom i midten af 90'erne. Bedre er de seneste stramninger ikke slået igennem. Antallet af især familiesammenførte er stadig stort og det er endnu ikke afklaret om

de nye regler mht. alderen af familiesammenførte ægtefæller for alvor slår igennem, når ventetiden til det fyldte 24. år er udløbet. Det vil vise sig i løbet af nogle få år.

Men debatten om indvandringen har senest fået tilført nye elementer. I rapporten fra Rockwool-fonden fra oktober 2002 er der - nok for første gang - medtaget vigtige økonomiske betragtninger, som efterfølgende også er blevet fremført i nogle dagblade. Bl.a. i Jyllands Posten den 9. februar 2003 følges bl.a. op herpå i en stort opsat artikel af Lasse Ellegaard og Stig Mathiessen ("Danmark - stationen før Paradis") med en række foruroligende tal og udtalelser mht. fremtidsudsigterne for den danske velfærdsmodel i lyset af indvandringen.

### **En indvandrer koster 2½ danskeres indsats**

I artiklen oplyses med reference til Rockwool-rapporten fra oktober 2002, at "hver dansker bidrager til (velfærds)samfundets fælleskasse med 20.000 kr. mens en indvandrer fra et ikke-vestligt land koster fælleskassen 50.000 kr. om året. Der er i øjeblikket 315.000 fra den tredje verden på permanent ophold i Danmark. Hertil kommer 40.000 fra det tidligere Jugoslavien".

Den tidligere socialdemokratiske indenrigsminister Thorkild Simonsen er citeret for at udtale: "Dette forstemmende billede kunne være tegnet for længe siden".

Og en forsker, der ikke ønsker sit navn frem af frygt for kollegers reaktion citeres i samme artikel for følgende udtalelse: "Havde de analyser og tal været fremlagt før, havde politikerne kunnet diskutere indvandrerpolitikens og velfærdsstatens udvikling langt tidligere og på et langt mere konstruktivt og reelt grundlag" desuden bebrejder han sine forskerkolleger, at de har brugt tiden på afhandlinger til internationale tidsskrifter i stedet for at bruge "tid og kræfter på de enorme problemer, indvandrerne har ført med sig".



Nu siger de ovenstående tal i sig selv måske ikke så meget, men man kan foretage følgende simple regnestykke:

315.000 indvandrere fra tredje verden x 50.000 kr. pr. person giver i alt 15,75 mia. kr. pr. år.

Fordeles denne udgift på den enkelte dansker, hvoraf der er ca. 4.9 mio. giver det 3.200 kr. pr. dansker.

Dvs. at 3.200 kr. af de 20.000 kr. – eller ca. en sjettedel heraf – bliver brugt til at finansiere underskuddet ved det økonomiske underhold af de 315.000 indvandrere, hvoraf en del jo også bidrager til fælleskassen. De 4.9 mio. danskere indeholder i øvrigt også børn, ældre og personer uden for arbejdsmarkedet.

Udregnet på en anden måde betyder det, at en indvandrer lægger beslag på ydelsen fra 2½ danskere. (50.000 kr. divideret med 20.000 kr. = 2½). Det betyder, at allerede i dag arbejder 787.500 danskere fuldtids for at underholde de 315.000 indvandrere. Disse danskere produktionsevne bidrager nu ikke længere til samfundets øvrige opgaver eller udvikling. Den danske produktivitet er altså forringet med den sjettedel (16 %), der nu er låst fast til sociale opgaver til indvandrerne.

Hvor mange indvandrere vil det danske samfund da kunne optage? Ja, der kan næppe herske tvivl om, at når hele samfundets indsats skal anvendes til at dække underskuddet fra indvandringen, da er det danske velfærdssystem for længst ruineret. Hvis der f.eks. er 2 mio. indvandrere, hvor integrationen ikke er lykkedes bedre end i dag, vil det kræve 5.0 mio. danskere indsats. Det vil sige, at alle 4.9 mio. danskere være fuldt beskæftiget med at underholde indvandrerne. På grund af danskernes lave fødselstal vil antallet af etniske danskere næppe stige synderligt over de nuværende 4.9 mio. i årene fremover.

Hvis indvandringen fortsætter uhæmmet og sociallovgivningen og integrationsstøtten ikke ændres, vil det betyde, at det danske socialsolidariske system er undermineret allerede længe inden antallet af indvandrere når op i nærheden af den ene million. Der vil da ikke længere være samfundsmæssig dækning for den ældreforsorg, det sundhedsvæsen eller de uddannelses tilbud, som vi i dag betragter som et selvfølgeligt fælles samfundsgode.

Allerede på nuværende tidspunkt mærkes det økonomiske pres fra det ændrede offentlige forbrug. Jævnlig artikler i aviserne fortæller, at efterlønnen skal ofres, idet der er behov for at det ”grå guld” forbliver på arbejdsmarkedet. Dette er i stærk modstrid med den stigende arbejdsløshed. Arbejdsgiverorganisationer fortæller om stigende behov for specialiseret arbejdskraft samtidig med at medlemmerne af f.eks. dansk magisterforening er ledige i et antal, som sjældent er set før. Bl.a. er ledigheden i denne gruppe stærkt stigende på grund af fyringsrunder inden for det offentlige på grund af politiske krav om besparelser.

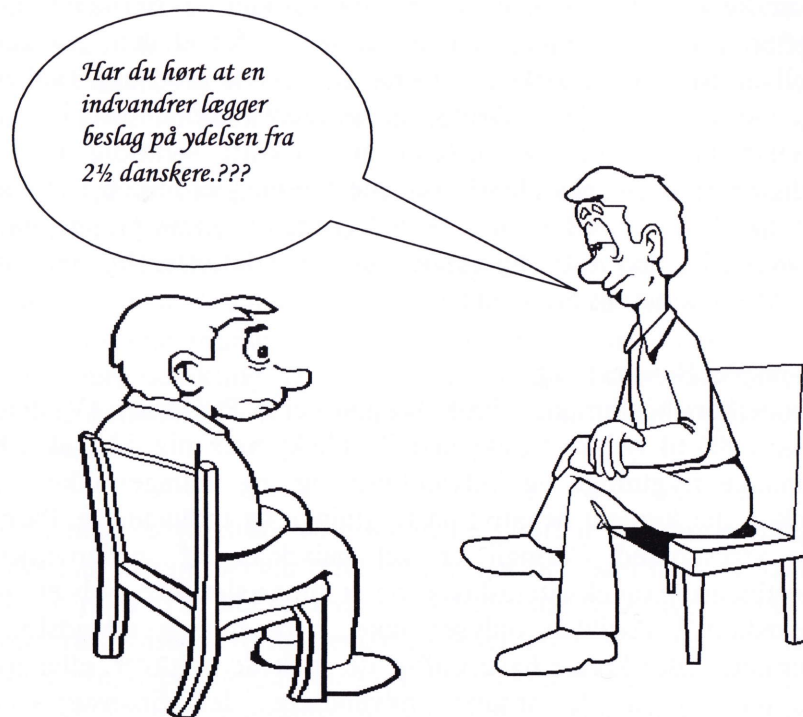
#### **Eksemplet Sønderborg.**

I Sønderborg Kommune udtalte borgmester A.P. Hansen (V) den 4. januar 2003 til Jydske Vestkysten ”Det bekymrer mig ikke, at vi har så mange flygtninge og indvandrere, og jeg deltager ikke i det hylekor, der kun ser negativt på flygtninge og indvandrere. På min søns virksomhed Cormall er vel halvdelen af medarbejderne palæstinensere og eks-jugoslaver, og vi kunne slet ikke undvære den arbejdskraft”. Artiklen oplyser ikke, hvor mange arbejdsløse i kommunen, der kunne have udført de ønskede opgaver, eller hvor stor en del af de ansatte indvandrere, der finansieres via integrationsydelse fra stat og kommune (eller virksomhedens besparelse herigennem).

Til gengæld kunne man den 8. februar 2003 i Jyllands Posten i en artikel med overskriften ”Stor gevinst, når flygtning kommer i job”

læse, at kommunerne tjener ca. 225.000 kr. pr. indvandrere i et 3-årigt integrationsforløb. Man glemmer blot, at hele forløbet, som i alt koster næsten 520.000 kr. finansieres via statsstøtte. Dette fænomen kaldes vist kassetænkning. Det er ikke så sært, at der findes økonomisk bevidste borgmestre, der synes det er en god ide, at få overført statsmidler til kommunekassen. Men de glemmer at tænke på, at det er det samme sted pengene i den sidste ende kommer fra.

**Jørgen Clausen**



**Prisliste DK's publikationer:**

	Medlemmer	medlemmer Ikke-
Jørgen Clausen. Jens Lintrup. Morten Lintrup. Anne Marie Engel: Grænser for Indvandring	kr. 99	kr. 199
Rolf Slot-Henriksen: Korankommentaren 176 sider	kr.99.	kr.199
Flere forfattere: Kulturmodsatninger. 41 sider	kr.10	kr.50
Flere forfattere:  Det Danske Sprog. 52 sider	kr. 10	kr. 50
Frants Buhl: Muhammads liv. 3.rev udg. ved Finn Hvidbjerg-Hansen, indbundet 360 sider	kr. 250	kr.280
Elsebeth Halckendorff: Kun én Gud, 90 sider	kr. 50	kr. 99
Rolf Slot-Henriksen: Ren-uren-tilladt-forbudt renhedsforskrifter, 65 sider	kr. 50	kr. 99
Geoffrey Cain, R.Slot-Henriksen: Islam i Norden	5 stk. kr. 50	1 stk. kr. 50

(Islamiske blade og dokumenter) Gruppevoldtægt i Danmark og Sverige	kr. 30	kr. 60
Chris Hinrichsen: Islam integration eller? Alt om islam i Danmark, sharia, taqija, etc. 220 sider	gratis	kr. 99
Rolf Slot-Henriksen Hellig Krig Terror eller kolonisering?	kr. 99	kr. 199
<b>Blade:</b>		
Dansk kultur	kr. 10	kr. 25
Som undervisningshefte (særpris for klassesæt)	kr. 10	kr. 30
Racisme og diskrimination Som undervisningshefte (særpris for klassesæt)	kr. 10	kr. 25
Ytringsfrihed	kr. 10	kr. 30
kr. 10	kr. 25	
Det kimer nu til julefest. (Julesalmer og traditioner)	5 stk. kr. 50	1 stk. 25
Den lille Grønne 1, 2 & 3 Den lille Røde. (Om forskellen mellem kristendom og islam)	gratis for medlemmer	gratis for medlemmer
Dansk Kulturs blå folder	gratis for medlemmer	
Vedtægter	gratis for medlemmer	

**Porto og ekspedition skal påregnes.  
Bestilles hos kasserer Per Christiansen  
tlf. 97 21 52 01**



### **Hvem er foreningen Dansk Kultur**

Ifølge foreningens vedtægter ønsker vi at værne om den danske kultur på grundlag af vore kristne værdier. Endvidere at styrke sproget og værne om demokrati, ytringsfrihed, ligeværdighed mellem kønnene og Grundloven af 1953.

Gaver kan indbetales på giro 1-688-7250.

**Bliv medlem** ved at kontakte tlf. 97 21 52 01  
eller ved at udskrive tilmeldingsblanket fra hjemmesiden.  
Medlemskab for enlige er kr. 200  
for ægtepar kr. 300  
for studerende og pensionister kr. 150.

Foreningens hjemmeside [www.danskkultur.dk](http://www.danskkultur.dk).  
Se også hjemmesiden [www.islaminfo.dk](http://www.islaminfo.dk).

## Kære Medlemmer!

*Redaktionen vil gerne opmuntre jer til at sende aktuelle artikler, personlige oplevelser, gode ideer og inspiration til foreningsarbejde, eller andet omkring samfundsproblematikker og dansk kultur.*

## **Materialet bedes tilsendt os i god tid!**

**Sidste frist 01.08.03**

*Med venlig hilsen  
Redaktionen:*

Helenemaria Christensen  
Kystvejen 4 A, Saxild Strand.  
8300 Odder

Alice Normann  
Fredericiagade 2,  
8700 Horsens

